Lietas Nr. 129080014
Lietas arhīva Nr. 1-0128-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 11.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa tiesnese D.Bērziņa 2015.gada 3.septembrī rakstveida procesā Rīgā, Lomonosova ielā 10 izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) sūdzībā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. N.Kovaļa (turpmāk - iestāde) 2014.gada 11.jūnija lēmumu Nr.1373.

Aprakstošā daļa

2014.gada 12.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors U.Šaltans sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PF 197026 par Ceļu satiksmes noteikumu 56.4. punkta prasību pārkāpumu par to, ka /pers. A/ 2014.gada 12.maijā plkst.17:24 Rīgā vadīja transportlīdzekli HONDA CRV, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa K.Ulmaņa gatvi no O. Vācieša ielas puses Spāres ielas virzienā un krustojumā ar Liepājas ielu iebrauca krustojumā un to šķērsoja, kad luksoforā dega sarkanais gaismas aizliedzošais signāls.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{5} panta pirmajā daļā, transportlīdzekļa vadītājai uzlikts naudas sods 70,00 EUR apmērā.

Minēto protokolu Nr. PF197026 iesniedzēja pārsūdzēja augstākā iestādē.

Ar iestādes 2014.gada 11.jūnija lēmumu Nr.1373 atstāts negrozīts 2014.gada 12.maija protokols Nr. PF197026, savukārt sūdzība noraidīta.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā 2014.gada 9.jūlijā saņemta iesniedzējas sūdzība par iestādes 2014.gada 11.jūnija lēmumu Nr.1373.

Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norāda, ka 2014.gada 12.maijā ap plkst. 17:30 viņa brauca ar transportlīdzekli Honda CRV, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, pa Kārļa Ulmaņa gatvi no Ojāra Vācieša ielas puses. Iesniedzēja norāda, ka braucot priekšā esošajā luksoforā dega zaļais atļaujošais signāls, tuvojoties krustojumam iedegās dzeltenais signāls, un ņemot vērā to, ka viņas ātrums bija 50 km/h iesniedzēja, izvērtējot ceļa apstākļus un braukšanas ātrumu, lai neradītu bīstamas situācijas citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, nolēma šķērsot krustojumu pie dzeltenā luksofora signāla. Brīdī, kad viņa izdarīja izvēli par braukšanas turpināšanu, dega dzeltenais signāls un uzreiz iedegās sarkanais signāls. Iesniedzēja norāda, ka, ja strauji būtu bremzējusi, tas būtu izraisījis avārijas situāciju. Ja vadītāja reakcijas laiks ir 1 sekunde, tad var izsecināt, ka 1 sekunde ir nepieciešama, lai ieskatītos spoguļos un izvērtēju situāciju uz ceļa, 1 sekunde, lai ieraudzītu gaismas signālu un 1 sekunde, lai izvērtētu, ka ir jāpārbrauc krustojums pie dzeltenā signāla, kurš kā norādīts Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas lēmumā, dedzis 3 sekundes. Tātad var secināt, ka esmu pārbraukusi krustojumu pie dzeltenā signāla.

Ceļu satiksmes noteikumu 65.punts nosaka, ka ja, iedegoties dzeltenajam signālam [...], transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli [...] var apturēt, tikai strauji bremzējot, šī transportlīdzekļa vadītājs drīkst ceļu turpināt, neapturot transportlīdzekli.

Sākotnējā lēmumā konstatētais atbildību apstiprinošais apstāklis, ievērojot ceļu satiksmes apstākļus un intensitāti, konstatēts nepamatoti un būtu uzskatāms par atbildību mīkstinošu apstākli, jo ar savu rīcību samazināju draudus satiksmes drošībai. Vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu (aptuveni 50 km/h), reakcijas laikā (aptuveni 1 sekunde) nobraukto ceļa garumu (aptuveni 15 m), kā arī bremzēšanas ceļa garumu , lai mēģinātu apturēt transportlīdzekli pirms stoplīnijas, viņai nāktos strauji bremzēt, tādējādi radot citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Līdz ar to izskatāmajā gadījumā piemērojams Ceļu satiksmes noteikumu 65.punkts.

Iesniedzēja norāda, ka netiek ņemts vērā, ka viņa ir bezdarbniece un soda mērs nav pieņemts mazākajā iespējamā apmērā. Ņemot vērā minēto, iesniedzēja uzskata, ka piemērotā naudas soda apmērs nav objektīvi izvērtēts, jo nav ņemta vērā viņas kā autovadītājas vēsture un konkrētā situācija uz ceļa, bet tikai policijas darbinieku subjektīvais viedoklis, līdz ar to iesniedzēja uzskata, ka uzliktā naudas soda apmērs ir pretrunā ar Latvijas APK 22.pantā ietverto likumdevēja mērķi.

Iesniedzēja norāda, ka piekrīt, ka pārbraukusi krustojumu pie dzeltenā signāla, arī iespējams viņai neredzot jau pie sarkanā, taču, tas nav bijis apzināti un nekādi nepauž agresivitāti.

Iesniedzēja norāda, ka Administratīvās rajona tiesa lietā lietvedības Nr. 1-1828-12/24, ir izvērtējusi līdzvērtīgu situāciju un ņemot vērā iepriekš minēto iesniedzēja lūdz tiesu atcelt iestādes 2014.gada 11.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 197026.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un iestādes 2014.gada 11.jūnija lēmumu Nr.1373, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Izskatot sūdzību, tiesa piemēro Latvijas APK tiesību normas.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 4.punktu, rajona (pilsētas) tiesai, izskatot sūdzību vai protestu administratīvajā pārkāpumu lietā, un, taisot spriedumu, ir tiesības grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1. atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2. atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3. atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4. groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.^{13} panta septītā daļa noteic, ka, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1. vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2. vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3. vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4. vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5. kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6. vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7. kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Savukārt Latvijas APK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta 3.daļas noteikumiem tiesai ir tiesības pievienoties iestādes motivācijai un to neatkārtot.

Latvijas APK 1.pants nosaka, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Šā uzdevuma realizēšanai administratīvo pārkāpumu kodekss nosaka, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus(..), kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 56.2 punkts nosaka, ka dzeltens signāls aizliedz kustību, izņemot šo noteikumu 65.puntkā minētos gadījumus, un brīdina par gaidāmo signālu maiņu. Dzeltenais luksoforā signāls ir aizliedzošais signāls un nedod tiesības braukt.

CSN 56.4.punkts nosaka, ka sarkanais signāls aizliedz kustību.

CSN 64.punkts nosaka, ka ja satiksmes regulētāja vai luksofora signāli, izņemot noteikumu 59.punktā minēto luksoforu, braukt aizliedz, transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis tieši pirms stoplīnijas (929.ceļa apzīmējums) vai 541.ceļa zīmes.

Latvijas APK 149.^{5} panta 1.daļā noteikts, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no trīsdesmit līdz simt četrdesmit EUR (Latvijas APK redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā).

Tiesa, izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, pārbaudot iestādes 2014.gada 11.jūnija lēmuma Nr.1373 pamatojumu, atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

Saskaņā ar Latvijas APK 286.panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Lietā nepastāv strīds par to, ka vadītāja /pers. A/ 2014.gada 12.maijā plkst. 17:24 Rīgā, vadīja transportlīdzekli HONDA CRV, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Rīgā, pa K.Ulmaņa gatvi no O.Vācieša ielas puses Spāres ielas virzienā un krustojumā ar Liepājas ielu iebrauca un šķērsoja krustojumu taisnā virzienā.

Lietā ir strīds par to, vai vadītāja /pers. A/ 2014.gada 12.maijā plkst. 17:24, šķērsoja krustojumu pie sarkanā (aizliedzošā) luksofora signāla.

Tiesa iesniedzējas norādi uz to, ka pārkāpumu nav izdarījusi, jo tuvojoties krustojumam iedegās dzeltenais signāls, un ņemot vērā to, ka viņas ātrums bija 50 km/h iesniedzēja, izvērtējot ceļa apstākļus un braukšanas ātrumu, lai neradītu bīstamas situācijas citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, nolēma šķērsot krustojumu pie dzeltenā luksofora signāla, atzīst par nepamatotu.

Tiesa, noskatoties video ierakstu, atzīst, ka nepārprotami ir redzams, ka transportlīdzeklis HONDA CRV ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ iebrauca K.Ulmaņa gatves un Liepājas ielu krustojumā pie aizliedzošā sarkanā luksofora signāla. Pirms ieslēdzas sarkanās gaismas signāls, trīs sekundes deg dzeltenais luksofora signāls, kurš saskaņā ar CSN 56.2. aizliedz kustību, taču vadītāja pie iespējas apstāties, to neizdarīja, iebrauca un šķērsoja krustojumu.

Tiesa iesniedzējas norādi uz to, ka lēmums par krustojuma šķērsošanu tika pieņemts apzināti, lai neradītu draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, vērtē kā pārkāpējas aizstāvības pozīciju ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības, jo šāds apgalvojums neatbilst lietā esošajiem pierādījumiem. Minēto apstiprina lietas materiālos esošais video ieraksts, no kura ir redzams, ka iesniedzējai bija iespēja apstāties, neradot draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja lietā nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu viņas minētos argumentus kā arī sūdzībā norādītos pierādījumus.

Tiesa pievienojas iestādes viedoklim, ka nav pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, un nav iespējas saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, lai sniegtu nepatiesu lietas atspoguļojumu.

Lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu lietā Nr. PF 197026 transportlīdzekļa HONDA CRV ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ vadītājai. Tādi pierādījumi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, netika konstatēti. Tāpat tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai un sūdzības apmierināšanai.

Tiesa, pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka 2014.gada 11.jūnija iestādes lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotajiem lietas faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Lēmumā analizēti pierādījumi un pārējie lietas materiāli.

Latvijas APK 32.pantā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Tiesa, izvērtējot iesniegtās sūdzības pamatotību, vadās tikai no likuma un citiem normatīvajiem aktiem.

Iesniedzēja nav izmantojusi savas tiesības un pirms lietas izskatīšanas, par ko viņai bija paziņots, nav ieradusies iepazīties ar lietas materiāliem ne iestādē, ne tiesā.

Iestāde izvērtējusi visus sodu ietekmējošos apstākļus, kas ņemti vērā pie soda noteikšanas, un tiesa secina, ka naudas soda 70,00 EUR

apmērā piemērošana ir pamatota, uzliktais naudas sods ir atbilstošs izdarītā pārkāpuma raksturam un citiem sodu ietekmējošiem apstākļiem, kas norādīti lēmumā, tāpēc nav pamata uzliktā naudas soda samazināšanai.

Līdz ar to iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc Latvijas APK 149.^{5} panta 1.daļas un ka uzlikts atbilstošs sods sankcijas ietvaros. Tādējādi, protokols Nr. PF197026 ir sastādīts likumīgi un pamatoti.

Pieņemot /pers. A/ sūdzību, ierosinot lietu un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzējas Satversmes 92. pantā garantētās tiesības uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā. Netiek pārkāpta arī /pers. A/ nevainības prezumpcija, jo, tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, viņai piemērotais sods ir soda sankcijas ietvaros likuma redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā, bet sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti.

Līdz ar to /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. N.Kovaļa 2014.gada 11.jūnija lēmumu Nr.1373 ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 32.pantu, 237.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 275.pantu, 286.pantu, 289.^{2} pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{13} pantu 5.daļu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. N.Kovaļa 2014.gada 11.jūnija lēmumu Nr.1373.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka p.i. N.Kovaļa 2014.gada 11.jūnija lēmumu Nr.1373.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2015.gada 14.septembra.

Tiesnese: (personiskais paraksts) D.Bērziņa